

Podzimní sraz "Autokemp Lužany" u Jičína

Na začátek musím napsat, že jsem se tohoto úkolu ujal sám od sebe, protože si pokaždé Pepa Šimek stěžuje, že neví co má do zpravodaje psát a že nikdo ničím nepřispívá. Dovolte mi tedy podělit se o zážitky z podzimního srazu.

Na sraz do Lužan se každoročně moc těšíme, protože je pokaždé perfektní a těšíme se na lidi, které vidáme jen tam. Končil jsem v pátek o hodinu dříve než drahá polovička a měl jsem tak složitý úkol všechno zabalit a to i věci pro "ni"! Pro každého chlapa nadlidský výkon. Volal jsem Mileně Dovrtělové, jak to tam vypadá a ani odpověď, že začalo pršet nás neodradila od toho vyrazit směr Lužany. Markétka přišla z práce a začali jsme nosit věci do auta. Chtěl jsem zase po roce provětrat "Kombíka", a tak museli proběhnout určité rychlé opravy a úpravy. Zjistil jsem, že gumy vzadu mají už jen plátno z celé konstrukce, že baterka je KO, a že mi někdo ukradl přední SPZ. Myslel jsem, že už to nedám, ale to bych nebyl já ☺. Jelikož bych už ani nestihl složitý proces na DI ve Vysokém Mýtě a novou SPZ by mi nestihli dát, rozhodl jsem se ověřit SPZ z mého dalšího miláčka ZX 16V. Když jsme zabalili snad úplně všechno, s hrůzou jsme zjistili, že nemáme ještě víno!!! To by byl jako průser století. Po cestě do vinotěky a pro naftu jsme potkali asi 3x Policii ČR a co čert nechtěl, když jsem tankoval, k vedlejšímu stojanu přistál "Transportér PČR". Málem jsem zlil pistolí celou benzínku. No nic vyjeli jsme směr Lužany.

Při příjezdu jsme měly perfektní pocit z toho, že i přes nepřízeň počasí už zde bylo dost aut. Ubytovali jsme se do chatky přímo naproti ohništi, asi abych to měl večer kousek do postele ☺. Nicméně musím ti tímto Mileno moc a moc poděkovat za to, že jsi mě přemluvila vzít si chatku namísto stanu. Asi bychom zmrzli. V prostoru předních chatek u dětského hřiště, byl chytře postaven

poměrně velký stan, nebo přístřešek, abych to správně nazval. Díky bože za něj, posloužil perfektně po celý večer v pátek, i když cca o půl deváté večer mohl být srovnán se zemí ☺. Ti co tam byli, vědí. Po vybalení jsem dostal pochvalu, že jsem zabalil snad úplně všechno. Zapomněl jsem jen na zrátko. Vyndal jsem ho z CX a problém byl vyřešen. Markétka měla zabalený fén, takže i příjemně topil, a elektřinu jsem platil 28,-.

Páteční večer nebudu nijak rozmazávat, ani popisovat, protože si toho hlavně moc nepamatuji!!! Odehrával se více méně ve zmiňovaném stanu. Víím jen, že jsem pil pivo, Pálavu, a jedl jsem nějaký debilní medvídky od Bartoňů!!! Jo a měl jsem v hospodě panáky. Už si to vybavuji.

V sobotu ráno nás probudila moje chytrá sestra, která klepala na odemčenou chatku s tím, že je šťastná, že zrovna dorazili. Tento pocit jsme s ní nesdíleli. Na druhou stranu jsme nezaspali spanilku, která vedla směrem přes Jičín až do vesnice Troskovice pod taktovkou Michaela Bartoně v čele s jeho 2CV. Zde v Troskovicích byla naplánovaná prohlídka muzea panenek (muzeumpanenek.cz), kterému jsem před návštěvou moc nedával. To se změnilo ihned při vstupu do muzea. Byl jsem doslova šokovaný z některých kousků, protože to byla prostě nádhera!!! Z novorozeňat šla až hrůza, jestli nejsou živí! Nevím o nikom, komu by se to nelíbilo a kdyby se snad našel, jeho vášně uspokojila panenka "Chucky" ze známého hororu "Dětská hra" se svým originálním příběhem o původu vystavovaného kousku. Cestou zpět probíhala již tradičně soutěž řidičů tzv. "čumka", takže jsme vyráželi po jednom. Netradičně nebyla na čas, což bylo dobře, protože sám za sebe si myslím, že čas při této soutěži mnohdy hraje roli velkého nebezpečí v podobě soutěživosti některých řidičů ☺.

Při čumce jsme měli naplánovaný oběd v

jedné nejmenované obci, ve které mě vytočil číšník s obličejem nastaveným na být roztomilý. Neměli jsme totiž hotovost, a chtěli jsme si vybrat po cestě do kempu. Najedli se zde asi všichni, kromě nás. Na otázku: dá se u Vás prosím platit kartou? Odpověděl: záleží na tom, jaký druh karty máte. Dál ten rozhovor přeskočím, a zajdu si to vyřídit do svojí banky! Ale ještě kousek si neodpustím. Na otázku: Je tady někde alespoň bankomat? Odpověděl: „Nezlobte se, ale není, ještě ho sem nestihli nainstalovat“. Dovolil jsem si poznámku: „Ani se nedivím, protože se sem přes ten tankodrom není možný dostat“! Změnil nastavení obličeje z roztomilý na nepřátelský.

Po příjezdu do kempu začala pomalu jak dětská, tak dospělácká soutěž. Soutěž byla jako vždy perfektní. Jen jsem měl pocit, že buď jsem blbec já, nebo ten kdo to vymýšlel neumí vařit. Správně je "A". Jsem blbec.

Celý den bylo poměrně hezky, a skoro nepršelo. Rozhodli jsme se, že vyrazíme na dřevo. Milena mi dala na ucho pana Kučera (správce kempu), se kterým jsem se domluvil, že vezme dodávku a za 10 minut přijede. Ještě jsem nevěděl, co mě čeká. Vážně!! Sehnal jsem Michala Havránka se synátořem a kamarádem, a jel s námi ještě Pepa. Ostatní asi neměli zrovna čas. Naskákali jsme na korbu auta a pan Kučera vyrazil. Cesta na rozjeté dodávce směrem do hustého lesa mne nenechávala chladným s každým metrem blíž k lesu víc a víc. Najednou si říkám: "To je normální blázen"!!! Normálně jsme začali s dodávkou kličkovat mezi stromky, až jsme vyjeli na cestu. No natahali jsme ze stráně dost dřeva na celý večer. Byla to docela makačka. Říkal jsem panu Kučero- vi, že už to stačí, že to všechno nepobereme. On mne ale ujistili, že to pobereme. No nic. Po pár vtipných větách a výměně názorů s panem Kučerou jsme to naložili a na mě nezbylo nic jiného, než si skočit nahoru a zažít slalom smrti na letící přeložené dodávce uhýbajíc se větvčkám.

Když jsme vyjeli z lesa, při příjíždění k

ohništi jsem slyšel spousty vět jako např. : „Ty-jo podívej toho dřeva!!!“, ale zase asi nikdo zrovna neměl čas, aby někomu došlo, jdu jim pomoci. To je jediné co mě na celém srazu mrzí.

Díky jednomu srdcaři, Céixaři Edovi, který vždycky vozí suché a tvrdé dřevo jsme měli základ na táborák již hotov. Díky Edovi si pak celý kemp opekla párky a buřty na jeho vidlicích na opékání. Před tím, než jsme usedli k ohni, jsme se šli do místní hospody trochu najíst a musím říct, že polévky i druhá jídla byla vynikající a hlavně za rozumnou a hodně slušnou cenu. Nakonec jsme to zapíjeli vynikajícíma Svijánkama, což byla třešnička na dortu. Přemístili jsme se k ohni.

Vzal jsem kytaru a společně s Robertem a Michalem jsme začali hrát. Musím říct, že většinou nikdo moc, včetně mě nehraje, ale tentokrát po dlouhé době tomu bylo jinak. Vydrželi jsme hrát a zpívat až do 2. hodiny rání a kolem ohně zpívali snad všichni. I ti, co by zpívat neměli ☺.

Občas při přestávce proběhl nějaký ten vtip, a po odložení kytar jsem přišel s tím, že si zahrajeme partičku. To se ovšem zvrtilo v úplně jinou hru. Musím říct, že vzhledem k 4-5 hodině rání a se stále více opilou skvadrou členů klubu, to byla neskutečná sranda! Celkově sobotní večer u ohně se opravdu povedl.

Jako již tradičně i tento podzim navštívilo Lužany pár pěkných kousků. Mezi ty nejkrásnější podle mě zásadně patří SM se zají-

mavou SPZ, která mě vždycky pobaví ☺. Bylo spousty 2CV, CX, XM, bylo i GS nebo Ami. Jako jedna ze zajímavostí byla Karlova šestikolka CX. Navštívila nás i Simona s čerstvě dodělanou BX digit. Trochu mě mrzelo, že nebyla žádná DS a ani Trakce, ale třeba to na jaře doplní pár kousků u Berouna pod vedením Karla Pálka.

Jako závěrem bych sám za sebe a v podstatě všechny zúčastněné poděkoval Mileně Dovrtělce a její rodině za uspořádání srazu, Mileně mladší za příjemný ječák, protože díky ní jsem se neztratil při vracení se z WC, Michaelovi Bartoňovi a jeho rodině za organizaci spanilky a jízdy zručnosti, poděkování i k Burgetům za zahrabání těch fáborek na trávníku, protože jsem si všiml, že to prostě nešlo ☺. Panu Kučerovi za pevné nervy a vstřícnost. Zkrátka všem, kteří můžou za super sraz.

Na Mileny otázku jestli to dělat zase v Lužanech bych rád odpověděl ano, určitě. Chatky jsou v dobrém a čistém stavu, sprchy a WC mají úroveň, děti mají perfektní vyžití, skvělé místo na táborák, výborná hospoda, a hodně slušné ceny. Udělal bych tradičně podzimní sraz v Lužanech. Možná to udělat trochu dřív, nebo dýl, nevím. Určitě bych byl pro, aby se zorganizovaly hory. Jenže nevím o vhodné chatě, nebo středisku na horách. Snad Michale u Liberce?

Tak na Jaře čau.

Jirka Medů mladší.

